

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Chronologiæ Veteris Testamenti Accvratvm Examen
Augustiſimæ, Invictissimæq[ue] Domui Austriacæ
Dicatvm**

Philippi, Henricus

Coloniae Agrippinae, 1637

In Lib. Rvth.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64340](#)

IN LIBRVM RUTH.

QVÆSTIO I.

Quo tempore acciderint, quæ hoc libro narrantur.

1. Ertum est, hæc geri cœpra in diebus ynius iudicis, siue quando iudices præterant: quis autem fuerit ille ynius iudex, hactenus auctores inquirunt, quo inquirendo meminisse oportet i. eius quod habet libri huius cap. vltimo verf. 17. Salmon genuit Booz, Booz genuit Nota 1. Nota 1. Obed, Obed genuit Isai, Isai genuit David. Et 1. Paral. 2. v. 11. Nahasson genuit Salma, de Genealogia rem quoniam Booz, Booz genuit Obed, qui & ipse genuit Isai, Isai autem genuit primogenitus David. secundum Abinadab, tertium Simmaa, quartum Nathanael, quintum Raddai, sextum Iosaphat, septimum David. At vero 1. Reg. 17. ver. 12. Isai dicitur habuisse octo filios. cap. 16. v. 10. adduxit itaque Isai septem filios suos coram Samuele, & ait Samuel videnter, Isai non elegit Dominus ex istis. Siue autem David inter suos fratres octauus, si porsuorum septimus ordine nascendi fuerit, neque compertum sit, quanto ætatis parentis Iosuanno natus sit, fuit nihilominus Isai vir in diebus Saul senex & grandævus oponitur inter viros. 1. Reg. 17. v. 12. Vnde bene Tostatus Ruth, 1. q. 2. & alij colligunt Isai in istum non habuisse iuueniem, quando David nascebatur. Huc etiam spectat illud Matthei 1. v. 5. Salmon autem genuit Booz de Rahab, Booz autem genuit Obed ex Ruth, Obed autem genuit Iesse, Iesse autem genuit David regem. Et Lucæ 3. v. 32. qui fuit Iesse, qui fuit Obed, qui fuit Booz, qui fuit Salmon.

2. Meminisse conuenit 2. Noëmi mansisse in Moabitide annos 10. prius. Nota 2. Nota 2. quam Ruth illius nurus veniret in Bethlehem, & Boozo nuberet, ut pater cap. 1. huius libri v. 5. & 12. quo sit ut res omnes quæ hoc libro referuntur ad vnum arnum non spectent; neque forte ad vnum iudicem, sub quo geri cœperunt.

3. Nec prætereundum est, Rahab vxorem Salmonis fuisse mulierem illam quæ exploratores à Iosue Hierichunta missos excepti hospitio, paucis ante diebus, quam Israëlitæ lordanem traiicerent, in eunte mense primo anni quadragesimi primi, ab Exodo, cùm autem ex communisentia, inde ad cœpum à Salomone Templi fabricam numerentur anni 480. 1. Reg. 6. ver. 1. si ab hac summa tollantur 40. anni in deserto transacti, repetiemus Rahab exploratorum hospitiam iam nubilem fuisse, anno ante iacta Templi fundamēta 440. Nota 3. Nota 3. Quest. Chron. P. 2.

i

4. Mc-

P.
philippi

ronologia
Testamenti

IV

17 a.

Nota 4.

4. Memori etiam mente retinendum Dauidem natum anno 742¹ pli ædificationem: siquidem erat 30. annorum cum mortuo Saule regnaret, regnauitque annos 40. Salomon autem anno 4. regni sui tempore do initium dedit. Demptis igitur 74. ab illa 440. annorum summatione 366. anni ab hospitalitate Rahab, ad natalem Dauidis computandi, corporis interruallo natus supt Booz, Oled, Isai.

1. Opinio
refutatur.

5. Positæ autem quæstionis prima opinio est, historiæ Scholastizæ hoc libro comprehensas Heli temporibus adscribit: sed Abulensi, T. alij communiter merito displicet; Ruth enim non nupsit Booz, sed Noëmi decem annorum in Moab peregrinatione. Facit igitur annos hanc peregrinationem institutam & anno decimo absolutam: fuit in nuptiis Booz, cum Rahab, anno undecimo Heli, Obed nammo, non citius. Hinc usque ad obitum Heli, non nisi 28. aut 29. annos habetur, & deinceps ad ortum Dauid anni 10. iuxta communem sententiam Samueli & Sauli annos 40. tribuit. Quod sine aliqua violentia apotest: sic enim à nativitate, Obed ad Dauidis nativitatem anni 30. interuenissent, partim Obedo, partim Iesse tribuendi: Quo concederent, quæ iam num. 1. & 2. annotabam. Adhæc Booz fuit filius Rahab, in certe principatum Heli annis ut minimum 317. exploratores excepterunt Booz cum genuit Obed ex Ruth, grandævus admodum fuisset, tunc Boozum admittamus.

2. Opinio
refutatur.

6. Secundam opinionem ex Hebræorum placitis sequuntur Lyram³ & bedum⁴, quam explicat quidem sed nec probat nec rejecit Abulensi, Ruth 1. q. 3. dice Abesan hæc gesta credit: quia hoc modo contra precedentem obitum annum, tempus sufficiens relinquitur, vt Isai vir grandævus fuisse dicatur, quod vidiuuenis Golian prostravit. Ab exordio præfeturæ Abesan, qui sunt 45 anni: inde 40. Heli & 10. Samuelis ante quam regius Vancum adiret, Æmilia 95. Verum hæc calculatio metis suspiccionibus inita, & rationes adhuc perplexas relinquunt: quot anni dabuntur Obedi quod te genitos illos filios, è quibus Christus secundum carnem genus dum mè vero obstat quod ex communiori sententia Abesan principiat: sit anno ab ingressu in terram 272. secundum Hebræos 282, quando minimum annos 14. vitæ Rahab exploratores recipientis, & colligunt ex quibus si 14. de deris Rahab, quando Boozum concepit, coguntur hunc fuisse 200. circiter annorum, quando natus est ei Obed, quem fidem apud plerosque non merebuntur.

3. Opinio
non placet.

7. Tertia opinio est Abulensis Ruth 4. q. 90. vbi ait hanc historiam anno ultimo Barac, sub Gedeone finitam, Rahab sub ingressum Hæc paginata Boozum, nonrum, Sicab on

terum promissionis fuisse iuuenclam 15. annorum licet impudicari, tunc natus
Salmoni 20. annos nato, eique suscepis alijs pluribus liberis tandem pe-
nisse Boozum clam ipsa esset circiter 87. annorum, Salmon autem 92. anno
ab ingressu in terram Chanaan 72. Boozum exactis vitæ suæ 98. annis genuisse
Obed, hunc partate suscepisse Isai, cumq; Isai esset 85. annorum, natum Da-
uidem. Ex quibus numeris vitoiose colligit anno 356. à capta Iericho ad natalem
Davidis: at esto sint 356. non tamen subsistet computus. Si enim ad 356. adij-
ciantur 40. anni Moysis, 70. vitæ Davidis, & 4. regni Salomonis, colligentur
ab Erodo ad Templum anni non plures 470. cum tamen ipse Abulensis ex
Scriptura 480. enumeraret.

8. Quaria opinio est eorum, qui sub Aodo Moabiticam peregrinationem à
Noëm iliceptam putant: in quibus est Caluisius, qui an. m. 2629 Ruth, inquit,
natus cum sororu Noëmi in Iudeam circa hac tempora redit, cum Boas filius Salmonis
etia aucto annum viginti annorum: anno deinde m. 2638. notat obitum Aodi:
quaratione circa annum 71. principatus Aodi, redijsset è Moabitide Noëmi
cum nata sua. Tunc autem ab ingressu in terram ex opinione Caluisij non
effluxerant nisi anni 40. qui Othonieli tribuuntur, & circiter 71. Aodi; vniuer-
centum vndeclim. Ergo 9. circiter annis ante ingressum in Chananitidē na-
tus esset Booz; quod difficultate non caret. Mater enim huius Booz, Salmo-
nus post excidium Ierichuntinum, Ergo Booz, ante 9. annos natus non e-
rat. Si dixerit Caluisius post 9. aut 10. annos Rutham à suo reditu peperisse O-
bedum anno ultimo Aodi, & tunc Boozum fuisse 120. annorum; secum pugna-
bit quodquidem assertit Rutham in Iudeam redijsse cum Booz esset 120. an-
num. Deinde ex computatione huius auctoris à transitu Iordanis usque ad
obitum Aodi, non sunt nisi 120. anni: ab isto autem transitu, usque ad Davidis
annum 366. computantur: hinc si 120. tollantur, ante natum Obed exacti,
remanebunt à nativitate Obed, ad Davidis nativitatem 246. qui anni si Obe-
do, & Isai equaliter distribuantur; Obed senex 123. annorum genererit Isai, &
sic pari aetate Davidem. Quod non admittit Torniellus ann. m. 2748. vbi ait
non esse credibile Obedum & Isai post 107. vitæ annum genuisse: multo verò
minus asserto Sethi assentiuntur, qui tres Boozos fuisse autūmant.

<sup>4. Opinio
exploditur</sup>

<sup>5. Opinio
explicatur</sup>

P.
Philippi

ronologia
Testamenti

V. IV

17 a.

annos 14. quos ante dirutam Ieicho Salmon exegerat, & inde usque
vatis exortum, remanebunt anni 366. ab Exodo vero ad Templum
uatis ijs, quæ num. 3. norabam. Quod si obijcias, permirum videris
decepitum 95. annorum senem, è vetula pars ætatis coniuge prole
se; respondet Tornicillus rafum quidem id esse, se tamē malle concedas
plures. Boozos comminisci: presertim cum certum sit, inquit, nonnunquam
quædam præter ordinarium natura cursus accidere, quæ tamē si mira admittantur,
non tamen falsa sunt, aut incredibilia. Quid probat exemplis coru-
tissimè vixerunt, ac in primis illius, qui post Caroli Magni tempora
& amplius vitam produxit: de quibus ipse latius ad an. m. 1636. Que-
nem strenue propugnat Bonfriterius, ut q. sequenti dicam.

6. Opinio. 10. Sexta opinio est Saliani ann. m. 2741 num. 25. qui historiam
declarans ad tempora Barac referendam putat: Sed ratiocinijs à doctrina Tri-
ue. sis. Censet enim in primis minus probabile esse Salmonis & Rahab
biuum anno ætatis eorum 14. contractum fuisse, ac eos deinceps in
matrimonio exactis tandem suscepisse Booz. Vtrumque enim Salianus
absurdum videtur, & tantula etate mulierem meretricium exercuisse, & in
neare potuisse: nain que mulieres citò dant operam liberis, citò quoque effata debent.
Quod addit de anno 105. quo Salmon ex Tornielli opinione Boozus genue-
rit, non intelligo: Torniellus enim diserte 95. annos non ab eucta Hierichuntina
te, sed à nato Salmone usque ad genitum Boozum in rationibus ponit. La-
etiam Salianus, & varijs rationibus probare niritat tres fuisse in Du-
cenerationis serie eodem nomine Boozos, quorum duo propter nomine non sibi
litudinem exciderint, aut sub communī nomine comprehendensint, we. Sic ut ex
debitur. Censet tertio Salmonem anno primo Isiae 34. annorum
xisse Rahab annos ferè 25. natam, ex qua post annos 26. primum Boozum lo-
stulerit, anno ætatis sua sexagesimo, Booz primus secundum genuit
annos, Booz secundus tertium post eiusdem numerianos, tercios
ptuagenarius Obedum, Obedus pariter septuagenarius Daudem, que
ginta annos vixit. Salomon deinde anno regni sui quarto Templum
cum admouit. Ab ingressu igitur in Chanantidem imputat Salomon
26. Booz primo 65. secundo etiam 65. tertio 70. Obedo 70. Isai 70.
70. Salomoni 4. & sic ab euesione Hierichuntina ad Templum
colligit annos 440. Primum Boozum natum dicit anno 10. Obedum
cundum anno 35. Aod, tertium vigesimo primo Baraci, Obedum
Tholæ, Isai primo Samsonis, Daudem decimo Samuelis expleto. C
poris distributio, si tres Boozi in progenitoribus Davidis admittantur,
tioni mihi consentanea videtur.

Vix unus tantum Booz fuerit, inter Salmonem
& Obed.

Yranus in c. 2. huius libri sic scribit: Dicunt doctores nostri, & bene vt videtur;
quod tri fuerunt Booz, sibi succedentes, quorum primus fuit avus, secundus filius, 1 Opinio-
triu nego. Primus fuit filius Salmon quem genuit de Rahab, & tertius fuit iste, qui genuit ponit
Obed Ruth. Idem sentit Genebrardus, in Aod, Debbora & Abesan, Ianenius 3. Boozos.
Conc. Euang. cap. 6. Addit Serarius Rabbi Salomon docuisse Christianos
(quos Ebreicos sapientes vocat) hunc de tribus Boozis numerum ab antiquis
Hebrais accepisse: quam doctrinam allegatis etiam Catherino, & Verronio
ite propugnat Salianus, anno m. 2741. num. 27. & seqq. Probat, quia admissis
tribus Boozis omnia plana ac perspicua sunt, nec est necesse ad prodigia recur-
tere, ei singuli Boozi potuerint, aut sexagenarij, aut paulo prouectiores sobolē 1. Arg.
procreare. Neq; obstare videtur Scriptura, quae in catalogo generationis Daui-
diz non nisi vnum Boozum interserit, Nam in Hebreo & Latino textu Gen.
& 1.12, omisso Cainan iuniore Arphaxad dicitur genuisse Sale. Imo 1. Eldas
effete 1.7. in serie stirpis Pontificiæ, sex omittuntur, quæ inter Meiaroth, & Azariam
Boozos. Interjici debent Notum etiam est & omnium consensu stabilitum, Matthæi 1.
v. 11. trium regum nomina, in serie progenitorum Christi esse prætermis-
ta. Denique non ignobiles sacrarum literarum interpretes censem eodem cap.
prætermisso loakim filium Ioriæ parentem Iechoniam. Quid igitur mi-
sum, si duo Boozi prætermittantur. Confirmat hanc opinionem Salianus 1. Confr.
Sicut extemporis diuinitate colligimus non vnicum Haber Cinatum fuisse,
de quo Iud. 4. v. 11. sed plures, ita ternos Boozos. 2. Sicut ex uno loco Scripture,
alium locum mancum esse intelligimus, vt iam ex Genesi & Euangelio S. Mat-
thæi dicebam: ita ex Chronologia duos Boozos, in genealogia Dauidica præ-
tentos docemur.

idem
impli fabr
Salmon
1.17
apli fabr
Obedim
Obedim
pleto. C
immed
2. Hæc tamen tanti ponderis esse mihi non videntur, vt tres Boozos expri-
mancet enim non ternos Obedos? cur non binos. Boozos totidem Obedos
communis cilicebit? Adeò debiles & iejunæ sunt de tribus Boozis rationes, vt
non nemo tres eis Salmones apponendos esse censuerit, quod Sylvestrū Steier
in suis de Genealogia Christi libris fecisse scribit Torniellus illo anno 2748. ad
geni nu. 4. Hic mira vtrumque consideranda sunt: mirum est Salmonē, Booz,
Obed, Itai tam prouectæ ætatis senes vim dignendi retinuisse. sed magis mirum
fuerit, Genealogiam Dauidicam toties in facris libris exhiberi, vbique mācam,
nulquam perfectam, Latinis, Hebreis, Græcis, Chaldæis, Syris codicibus nullo
spice variantibus, Ruth. 4. v. 17. lib. 2. Paral. 2. v. 11. Matthæi 1. v. 5. Lucæ 3. v. 32. vt
i. 3. bene

P.
Philippi

chronologia
Testamenti

A. IV

17 a.

Refutatur

QVÆSTIO CHRONOLOG. II.

70

bene moner Torniellus illo num. 4. & latius Bonfrerius Ruth. i. vbi dicitur debere insolens videri, si homo 95. centum, aut eo amplius annorum generuerit. Nā vt nihil dicatur de Abramo, qui quatuor ante saeculis 140. natus Cethuram duxit, & sex liberos ex ea sustulit, Gen. 26. Caleb annis suæ 85. tam vegeto & forti corpore se esse professus est, quam olim robustum annorum ætate fuerat. Iosue 14. Ioiada Pontifex sub Ioa rege Iuda, vixit 130. 2. Paral. 24. Iuditha heroina in annum 105. vitam produxit. Iuditha de exempla eorum, qui diu vixerunt relata à nobis Gen. 5. q. 3. numerus & ratio hic cap. 4. vbi inter cætera refert Christophorum Fabrum ex Moguntinum octogenarium posthumam prolem reliquisse, à se vixit 88. annorum sobolem genuisse. Quibus addit Bonfrerius hic Petrus Comitem Mäsfeldium (Gubernatorem Luxemburgensem mihi ostendit) qui post annum octogenitum ætatis filium genuit nostris bilineis, item in finibus Sylva Thuringiacæ repertum Senem 150. annorum. Vnde probabile fit, Iudicum & Saulis temporibus quodam reperiuntur quibus annos 100. & amplius natu generandi facultas non defecit: ac vnicum Boozum iure propugnant, præter Torniellum ac Bonfrerium latos Abulensis Matth. i. q. 90. Caieranus, Carthusianus, Salmeron, Bardonius, Maldonatus, omnes ferè Rabbini, quos laudat & sequitur Serarius. Lyranum quidem dixisse Doctores nostros contrarium docuisse, sed aperte quicquid è nostris fuerint, nec refert ipse, nec quem viderim quisquam aliu, nempe annum.

Ad 1. arg.

3. Rationibus num. 1. allatis non incommodè respondebit, qui dicent locum in Scriptura censeri mutilum, nisi id alius eiudem Scripturae Latinus, aut Hæbreus, aut Græcus, aut ratio irrefragabilis indicet, quid sideretur. Exempli gratia: Septuaginta in libro Genesios, & S. Lucas in libro disertè affirmant Arphaxad genuisse Cainan, libri Regum sine ambiguo eos reges enumerant, quos Euangelista præteriit, ita vt nullo miraculo possit esse verum, quod S. Lucas & 70. habent de Cainan, & libri Regum posteris Ioram atq; Iosiae tradunt, nisi aliquas personas in predictis terminissas concedamus. At vero, vnde colligere quis potest, vitrum an bini Obedi, totidemve Isai, vtrum unus Booz, cum uno Obedo, Davidica genealogia sileatur. Quid incommodi incurremus, si patrem Salmonem ex Rahab, ætate naturaliter quidem effecta, sed præter vitrum naturæ secunda Boozum sustulisse: Si dixerimus hanc multitudinem ab Apostolo laudatur, miraculo cōceptu prolem à Deo obtinuisse. Saræ alijsque Sanctis sceminiis ætate prouectis contigisse non dubitamus.

Rahab Se-
nacula cō-
ceptu.

4. Malim etiam cum Torniello, & Bonfrerio arbitrari Rahab, cui

mo quidem, sed naturali circa annum etatis 95. concepisse: quam Scripturam
mutare, & viam aperire, ad sacra paginā, occurrente aliqua difficultate
alii sepius alibi detruncand. m. Si Indus ille de quo Maseius lib. 11. hist. Indi-
ca, aliorum ad iuuenram redijt: si Abbatiss illa Hispana, de qua Del Rio in
disquisitionibus, cum esset decrepita, ita mutata est, ut in se ea experiretur,
quæ erat iuuenili experta fuerat; simile quid in Rahab sine temeritate concedi
potius debet, quam duos Boozos, in sacrum textum, quasi defactu laborantem
intendere.

5. Idem de Haber Cinzo iure quis suspicari potest: id tamen necesse non est; *Ad confr.*
altero enim eiusdem nominis concessio sacris codicibus, sua sinceritas & sine mu-
tilatione integritas, constabit; que tribus Boozis admissis labefactatur. Nec est
eadem Chronologia de Boozis ratio, quæ librorum Regum de Ioram postea-
ris, & patente lectione: hi enim libri ita differunt reges ab Euangelista omissos
reputant, ut nullus dubitandi locus relinquatur; quod Chronologia aut
temporis necessitas haec tenus de Boozis non enicit.

6. Adhuc cum nostris temporibus videamus fœminas, 52. imò ut refert Se- *Quadam*
cucus 56. 70. 76. annorum subinde vterum gestare; negari vix potest, quin *senicula*
primo illo suo feminæ circa annum vita suæ septuagesimum concipere quan- *cocepisse.*
doque potuerint. Fac igitur capta Hierichunte Rahab fuisse 17. annorum, de-
cimam octauum ingressam, anno vero etatis 70. Boozum concepisse cum ab
ingressu in terram anni propè propter 53. effluxissent, anno 54. peperisse. Illos
annos tollit de 366. à transito Iordanie ad natum Dauidem transcursum: rema-
bant 33. qui in Booz. Obed, Isai distributi, non excedunt spatium, quo isti ex
virobus ætate florentibus prolem suscipere potuerint. Imò à ratione alienum
nō video anno vitæ sexagesimo Boozū concepisse cur putetur, & hoc pacto
Boozo, Obedo, lessæ 23. anni aut circiter tribuantur.

7. Quicquid sit, malo eorum rationibus subscribere, qui unicum Boozum *Conclusio.*
agnoscunt, quam quatuor lacunas in sacræ paginae planiciem Dauidis proge-
nitores representantem ex incerta Chronologia, quasi per cuniculos inducere,
vol Salmonis nepos & pronepos in obseuro delitescant. Si annorum calculi
bene digerantur probabilia eorum ratiocinia existimo, qui cum Torniello &
Bonifacio Obedum ex Boozo & Rutha natum putant sub finem regiminis Ba-
tac, aut iuxta iam num. 6. circa annum 21. eiusdem cum Booz esset 115. circiter
annorum. Forte plura occurunt, in notis ad cap. 1. Euangelij secundum
Matthæum, Liber Ruth annos à iudicium temporibus di-

stinctos non habet.

(***)

NO.

P.
philippi

ronologia
Testamenti

IV

17